

MAI ALB DECÂT ZĂPADA

CAPITOLUL 1

P1

Imaginea 1

Munții sunt abrupti și aproape tot timpul acoperiți de zăpadă în minunatul tărâm al Elveției. Într-o astfel de dimineață înghețată, o fetiță își întindea brațele deasupra capului căscând zgomotos. Era călduț și bine în patul tatălui său sub pătura groasă. Aneta s-a întors pe o parte și era pregătită să-și continue somnul, când dintr-o dată a sărit din pat amintindu-și că este dimineața de Crăciun. Nu avea voie să întârzie cu pregătirea micului dejun. Tatăl său va veni de la grajd înfrigorat și flămând și bunica întotdeauna dorește să aibă cafeaua pregătită când iese din dormitor.

Aneta și-a aranjat codițele lungi și blonde și tremurând de frig și-a pus un șal călduros pe umeri și s-a uitat spre patul frățiorului său de 5 ani care ar fi trebuit să fie în celălalt pat la ora aceea. Dar patul lui Dani era gol. Micuțul ursuleț din turtă dulce era tot acolo, neatins, în locul în care Aneta l-a așezat cu o seară înainte. Cu siguranță Dani a fost foarte grăbit de și-a lăsat acolo ursulețul pe care fiecare copil din Elveția îl aștepta de Crăciun. Adunându-și șalul în jurul umerilor, Aneta a coborât lungul șir de trepte care duceau spre bucătăria încălzită.

Imaginea 2

Acolo l-a văzut pe Dani îngenunchiat pe podea. Alături de el era tatăl lor care era de asemenea îngenunchiat și amândoi priveau spre ceva în papucii de casă ai lui Dani. Când s-a apropiat, Aneta a văzut o pisicuță albă care se încălzea în blănița de iepure cu care era căptușit unul din papucii lui Dani. Tatăl o hrănea cu lapte călduț cu ajutorul unei lingurițe.

“Ai văzut Aneta?”, a șoptit Dani. “Moș Crăciun mi-a trimis un cadou. Tu mi-ai spus că el trimite cadouri doar copiilor bogați și tata a spus că el nu vine așa de departe în munți. Dar eu mi-am pus papucii aseară afară în caz de orice...și uite mi-a adus cel mai frumos cadou pe care l-am avut vreodată”. Pisioul a început să toarcă încălzit de căldura focului. Tata și Dani îl priveau cu mare atenție. “Am să-i pun numele Klaus” a spus Dani.

Imaginea 3

Aneta s-a așezat pe scaunul-balansoar al bunicii și privea. Știa că ar trebui să înceapă să pregătească micul dejun înainte ca bunica lor bolnavă, care abia se mai putea mișca, ajunge în bucătărie. Cu toate acestea, nu se putea mișca. Gândurile ei au zburat la un alt Crăciun în urmă cu cinci ani. Și-a amintit foarte bine cum în acea zi de Crăciun a mers la biserică împreună cu o vecină și cu fiul acesteia, Lucian. Aneta avea doar 7 ani. Lucian avea aproape aceeași vârstă. Și-a amintit cum s-a întors în acea zi de la biserică foarte fericită ținând în mână micuțul ursuleț de turtă dulce.

Imaginea 4

Lucian și-a mâncat ursulețul său după care a început să-i ceară o bucată Anetei din al ei, dar Aneta nu dorea să-l înceapă sau să-i dea ceva lui Lucian. “Nu am să-l mănânc niciodată. Niciodată, niciodată, niciodată!” și și-a ascuns ursulețul sub palton. Nu îi plăcea deloc acest băiat lacom și obraznic. Acum când îl privea pe Dani și pe tatăl ei îngrijind pisoiașul, Aneta și-a amintit cum de acel Crăciun s-a întors acasă umplută de

bucuria Crăciunului. De îndată, însă, ce s-a uitat în ochii tatălui său a știut că ceva rău s-a întâmplat. “ Mama se simte mai rău? “ a întrebat ea.

“ Da Aneta mama se simte foarte rău. A întrebat de tine și vrea să te vadă “. Plină de teamă a alergat spre camera mamei. “ Am un dar pentru tine Aneta “ a spus mama cu o voce stinsă. “ Da mamă “ a răspuns Aneta care era obișnuită să primească cadouri de Crăciun.

Imaginea 5

Dar nimic nu a pregătit-o pentru micuța mogâldeță pe care asistenta i-a așezat-o în brațe. “ Este al tău Aneta “ i-a spus mama “ să îl crești și să îl îngrijești. Ai mare grijă de el draga mea. Este frățiorul tău și îl cheamă Daniel “. Aneta nu a înțeles prea bine ce a vrut mama să-i spună decât mai târziu în acea seară când tatăl ei a venit lângă patul ei și i-a spus: “ Aneta, mama a plecat să sărbătorească Crăciunul în Cer. Ea a știut că va pleca acolo și de aceea ți l-a dat pe Daniel în grijă. Crezi că poți fi o mamică pentru el? “

Acum, după cinci ani, Aneta stătea și -și privea frățiorul sănătos, cu bucle aurii și ochi albaștri. Privea cu câtă grijă se purta cu pisoiașul Klaus și se gândea: “ Mama ar fi fericită... Dani este un băiețel minunat. “

Dar.....deodată a fost trezită din gândurile ei de un zgomot....

P2

Imaginea 6

Erau pașii bunicii care venea încet în bucătărie. După moartea mamei, bunica a venit să locuiască cu ei și cu toate că era foarte bolnavă le era de mare ajutor. Aneta s-a ridicat din scaun și s-a grăbit să deschidă ușa bunicii. “ Să nu mă cerți bunico! “ a spus Aneta “ Am să-ți fac cafeaua imediat! “

“ Să te cert? Cine a spus că vreau să te cert? nici o ceartă în ziua de Crăciun....ce avem aici Dani? “ Dani a explicat bunicii cum micul pisoiaș era cadoul de la Moș Crăciun pentru el. “ Cred că a stat în frig mult timp. Tata spune că era aproape înghețat, dar acum e bine. Bunico...vezi cum isi linge blănița ca să fie aranjat de Crăciun? Bunico...dacă pisoiiul meu ar fi murit de frig ar fi mers în Cer unde este mama? “ “ Oh Dani “ a spus Aneta “ Ce întrebare mai e și asta? “

Imaginea 7

Bunica nu a spus nimic dar după ce au luat micul dejun și vasele au fost spălate și totul a fost așezat la loc familia s-a adunat deoarece tata era pregătit să le citească din Biblie. “ Te rog să ne citești despre cer “ l-a rugat Dani “ Vreau să știu cum este în Cer “ Au discutat o vreme despre Cer. “ Vor fi multe lucruri minunate în Cer “ a spus bunica “ dar sunt unele lucruri care nu pot fi acolo. Unul dintre acele lucruri este PĂCATUL. Nu va fi păcat în Cer și nici o persoană care are păcat în inima ei nu va fi în Cer “. Întreaga zi Aneta s-a gândit la spusele bunicii sale. Și-a adus aminte cât de mult îl ura pe Lucian. Știa că acest lucru este păcat “ Dar nu pot să-l suport pe acest băiat rău și egoist “ se gândea ea. Și păcatul rămânea în inima ei.

CAPITOLUL 2

Imaginea 8

Dacă Aneta nu-l putea suferi pe Lucian, acesta avea aceleași sentimente față de ea.

Cât de mult o ura pe fata aceasta îngâmfată cu păr blond și ochi albaștri. Aneta avea întotdeauna note mari la școală...în timp ce Lucian era printr-e ultimii din clasă. Era ușor pentru Lucian s-o urască pe Aneta. El nu avea un tată ca și Aneta, iar mama lui îl punea tot timpul la treburile casei. Lui Lucian nu îi plăcea acest lucru pentru că nu-i rămânea timp pentru joaca cu alți băieți și nici nu avea patine bune. Cu toate ca nici Aneta nu avea lucruri frumoase și scumpe și avea și ea mult de lucru acasă din cauză că nu avea mamă, ea era tot timpul fericită și nu părea să o deranjeze aceste neajunsuri. Aceste lucruri îl făceau pe Lucian s-o urască și mai mult. Îi treceau toate aceste lucruri prin minte în timp ce sania lui aluneca prin zăpadă în drum spre școală.

Imaginea 9

Deoarece nu a fost atent la drum, sania lui a intrat direct în sania Anetei care se îndrepta, și ea, spre școală, aruncând-o într-un șanț adânc. După ce și-a revenit Aneta a început să strige:

“Nătărăule! Nu te uiți pe unde mergi? “ Lui Lucian îi părea rău pentru accident. Cu siguranță nu a vrut s-o arunce pe Aneta în zăpadă chiar în halul acesta. S-a dat jos de pe sanie ca s-o ajute pe Aneta, dar ea a continuat să strige: “Pleacă de aici și lasă-mă în pace! Nu am nevoie de ajutorul tău! “ Întorcându-se din drum Lucian a strigat supărat: “Nu trebuie să faci așa mare caz...de parcă te-aș fi omorât...bine n-ai decât să te descurci singură“. Lucian și-a continuat drumul lăsând-o pe Aneta acolo. Când Aneta a reușit într-un târziu să ajungă la școală, arăta jalnic. Ochii și nasul erau albaștri de frig...măinile ei roșii sângerau și cărțile erau toate ude. “Ce s-a întâmplat cu tine copila mea? “ a întrebat-o învățătorul.

Imaginea 10

Anetei nu-i plăcea să inventeze povești dar era așa de supărată când l-a văzut pe Lucian stând în banca lui încălzit încât a început să plângă: “ A fost Lucian! A intrat cu sania în mine și a plecat și m-a lăsat acolo. Mi-a fost foarte greu să vin până aici“ Ochii Anetei aruncau priviri pline de ură spre Lucian. Băieții și fetele din clasă nu se gândeau că Aneta era la fel de rea dacă nu și mai rea decât Lucian. Aneta era frumoasă și deșteaptă. Toți credeau că ea este o fată minunată...nu era ea cea care a luat locul mamei sale pentru frățiorul ei?

Dar Dumnezeu, care se uită la inimă, vedea ura și lipsa de iertare în inima Anetei. Cu toate că nu se vedea, Dumnezeu știa cât de rea era Aneta. Lucian era cu privirea în podea în timp ce colegii lui se uitau spre el. Când învățătorul și-a scos bastonul și l-a lovit, ura pentru Aneta i-a umplut inima nefericită.

O voce din interior le spunea atât Anetei cât și lui Lucian că nu era bine să se urască și că ura este păcat. Dar nici unul nu asculta acea voce.

Lucian a fost ultimul care a plecat de la școală. Și-a luat sania și a tras-o până sus pe munte spre casă, trecând pe lângă locul unde s-a ciocnit cu Aneta. Este adevărat că nu a făcut-o intenționat dar știa în inima lui că și-a dorit de multe ori s-o facă iar acum nu simțea nici o părere de rău pentru ce făcuse.

Apoi...când s-a uitat mai sus pe drum a văzut ceva ce l-a facut să zâmbească...

P3

Imaginea 11

Era Dani care construia un om de zăpadă. Tocmai a pus capul și acum era ocupat cu ochii. Era un om de zăpadă foarte reușit. Dani tocmai era pregătit s-o cheme pe Aneta

ca să-l vadă, când Lucian și-a ridicat piciorul și a lovit omul de zăpadă cât de tare a putut. Într-o secundă totul a fost distrus iar Dani a început să strige. Aneta a văzut tot ce s-a întâmplat...a sărit ca o tigroaică și la plesnit pe Lucian peste față. Lucian era cât pe ce s-o lovească când l-a văzut pe tatăl Anetei ieșind din casă. Lucian nu a mai îndrăznit s-o lovească. S-a strâmbat spre ea și a strigat: “șarpe! Mincinoaso! Bebelușă plângăcioasă!” și a plecat spre casa lui.

“Nătărăule! “ de ce te iei de copii mai mici decât tine? “. “Mă bucur că ai fost bătut la școală!
“ Luându-l pe Dani de mână Aneta a urcat cărarea spre casă acolo unde o aștepta tata.

Imaginea 12

La ușă s-a oprit și a privit apusul minunat. Pata de roz din spatele munților o făcea să se gândească la Dumnezeu. Știa că această ură din inima ei era păcat și cu acest păcat nu putea să intre în Cer să fie cu mama ei. Cu toate acestea, Aneta nu dorea să-și ceară iertare.

Lucian s-a grăbit să ajungă acasă, care era mai sus pe munte, înainte să se însereze. Încerca să se gândească la ceva ca să se răzbune pe Aneta. Dacă l-ar fi făcut pe fratele ei să sufere sigur Anetei i-ar fi părut rău că l-a mințit pe învățător.

Imaginea 13

Dani și-a numit pisoiașul Klaus deoarece a apărut în dimineața crăciunului. Klaus era foarte drăgălaș și jucăuș...cei doi erau nedespărțiți. Lucian i-a găsit într-o dimineață de primăvară pe deal. Dani se plimba pe acolo și căuta flori în locurile unde zăpada se topise. “Acum am ocazia să mă răzbun pe Aneta,” s-a gândit Lucian. Uitându-se în jur ca să fie sigur că nu-l vede nimeni, Lucian s-a îndreptat spre Dani și i-a smuls buchetul de flori din mână. Dani a început să-l lovească pe Lucian. “Dă-mi florile...sunt pentru Aneta. “ “ Aneta este o mincinoasă și o îngâmfată și o urâsc! Nu o să aibă nici o floare! “

Imaginea 14

Lucian a aruncat florile la pământ și le-a călcat în picioare. Dani a început să plângă “o să te spun lui tata!” a strigat el. Atunci Lucian l-a văzut pe Klaus care stătea la soare pe marginea unei prăpăstii. Lui Klaus nu îi plăcea să-și ude lăbuțele în zăpada rece.

Imaginea 15

Alergând spre pisoi, Lucian l-a ridicat și l-a ținut deasupra prăpastiei. “dacă nu promiți că nu o să-i spui tatălui tău despre flori, am să arunc pisica în prăpastie“ . În loc să-i promită, Dani a început să-l lovească din nou cu furie. Pisioul, speriat, l-a zgâriat pe mână pe Lucian și acesta care nu a plănuț să facă asta, a dat drumul pisicii care a căzut în prăpastie. După asta, totul s-a întâmplat foarte rapid...Dani era pe marginea prăpastiei încercând să-și salveze pisoiul care era agățat de o stâncă.

“Întoarce-te! O să cazii!” a strigat Lucian, dar Dani nu îl auzea. A ajuns aproape de Klaus și era aproape să-l prindă când piciorul i-a alunecat și a căzut în gol strigând de spaimă...

P4

Imaginea 16

Când Lucian l-a văzut pe Dani căzând și-a dus mâinile la ochi și nu se putea uita jos. “Dani este mort” a început să strige Lucian“ L-am omorât. Ce mă fac acum? Oh ce mă fac acum? “*pleacă de aici cât de repede poți și nimeni nu va ști că e vina ta. Poartă-te ca și*

când nu s-a întâmplat nimic... o voce părea că îi șoptește în inima lui plină de păcat. Lucian a plecat grăbit de acolo, lăsându-l pe Dani în prăpastie. Când a ajuns acasă nu a putut intra înăuntru și nu putea să dea fața cu mama lui. Avea un secret cumplit și cu siguranță că asta se vedea pe fața lui. Probabil pentru că era un criminal. Îndreptându-se spre hambar, Lucian a intrat acolo și s-a urcat în locul unde era pus fânul. Acolo s-a prăbușit și a început să plângă în hohote.

CAPITOLUL 3

Imaginea 17

Bunica era așezată lângă foc pregătind ceva pentru cină. Era foarte bolnavă și se deplasa cu mare greutate, cu toate că încerca din răspuțeri să nu lase să se vadă lucrul acesta și efortul acesta zilnic o obosea foarte tare.

“Am să închid ochii pentru câteva momente ca să-i odihnesc” s-a gândit ea. În scurt timp a adormit.

Mai târziu Aneta a intrat în casă și a trezit-o “ Bunico unde este Dani? Nu l-am văzut pe afară.”

“A plecat să culeagă flori Aneta! “ a răspuns bunica, apoi uitându-se la ceas și văzând ce mult timp a trecut a spus îngrijorată: “ Du-te să-l cauți Aneta. Lipsește de multă vreme...cum am putut să dorm așa de mult? Cheamă-l pe tata din hambar și grăbiți-vă! “

Imaginea 18

Aneta și tatăl ei s-au îndreptat în grabă spre munte. Urcau fără să scoată vreun sunet. Tatăl se temea să spună ce gândește. Primăvara aduce cu sine o mulțime de pericole în Elveția...râuri umflate, și avalanșe neașteptate...iar Dani era așa de micuț....

Bunica, rămasă singură, a început să se roage. În timp ce se ruga i se părea că îl vede pe Dani alergând pe potecă în pădure, cu mâinile pline de flori. Alături de el era un înger. “În Ceruri îngerii lor văd tot timpul fața tatălui Meu care este în Ceruri. “ a șoptit bunica. “Domnul Isus a spus asta. “ Plină de pace în inima ei, bunica a început să pregătească cina.

“Tată” a spus Aneta, “Cred că Lucian este implicat în absența aceasta a lui Dani. Am să merg la el acasă să văd dacă e așa! “

“Doamnă! Doamnă! “ a strigat Aneta când a văzut ușa casei deschisă. “Doamnă! Lucian! Sunteți aici? L-ați văzut pe Dani? “

“ Nu! Nu l-am văzut pe Dani, iar Lucian nu este aici...poate a mers să mulgă vacile. “

Aneta a alergat într-un suflet spre grajd urmată cu greutate de mama lui Lucian. “Ascultă” a spus Aneta, “ ce este zgomotul acesta doamnă? Acolo sus!”

Imaginea 19

Aneta s-a repezit pe scară în sus ca o pisică sălbatică. “Dani”, a strigat ea scuturându-l pe Lucian “unde este Dani? Ce i-ai făcut?” Lucian și-a afundat capul și mai adânc în paie “nu știu unde este! “ a strigat el.

“Nu este vina mea! “

“Ce nu este vina ta? “ a strigat Aneta scuturându-l din nou. “tu știi unde este și spui minciuni. Doamnă, faceți-l să spună adevărul. “Mama lui Lucian a dat-o pe Aneta la o parte. L-a ridicat pe Lucian din paie îndreptându-i fața către a ei: “Lucian, “ a strigat ea “spune o dată . Unde este Dani? “

“Este mort, “ a izbucnit Lucian și din nou și-a îngropat fața în paie.

Pentru o clipă Aneta nu s-a putut mișca. Fața îi era albă, după care a spus cu o voce disperată și gravă: “Doamnă, trebuie să vină și să ne arate unde. “

Mama lui Lucian l-a ridicat din paie. “ori ne arăți tu acum ori poliția o să te forțeze să o faci“ a spus ea cu vocea tremurândă.

Speriat, Lucian a coborât scara și s-a îndreptat pe cărarea care ducea la locul accidentului, cu Aneta în urma lui. Când au ajuns la locul unde Dani a cules flori cu atâta bucurie, Lucian a arătat înspre prăpastie. “este acolo jos“ Lucian s-a aruncat la pământ ascunzându-și fața în iarbă. De îndată ce tatăl Anetei a ajuns , a observat ceva ce nimeni nu observase până atunci....un ghemotoc de blană albă tremurând agățată de o creangă.

Imaginea 20

Luând o frânghie rezistentă, tatăl a legat-o de un copac mare și a început să coboare în prăpastie. Încetul cu încetul a dispărut din raza de vedere a Anetei...dar ceea ce tatăl a văzut l-a făcut să strige de bucurie.....

P5

Dani nu era căzut în prăpastie. Era prăbușit pe o bucată de stâncă care era ieșită din peretele prăpastiei, cu un picior îndoit complet sub el. Era speriat și plângea pentru că nu se putea mișca. În timp ce tatăl l-a luat cu grijă în brațe, Dani l-a întrebat: “Tată, unde este Klaus? Chiar deasupra noastră“ a răspuns tata. “o să-l luăm când urcăm“.

A urmat un proces greu de ridicare a tatălui cu Dani în brațe și Klaus în unul din buzunarele din jacheta tatălui. Nimeni nu îl băga în seamă pe Lucian, care simțindu-se rușinat și singur, în cele din urmă s-a îndreptat spre casă. A mers direct în pat simțindu-se singur și mizerabil.

Imaginea 21

Când Dani a fost bandajat și era în siguranță în patul pregătit de bunica, Aneta a început să plănuiască cum să se răzbune pe Lucian. Nu a fost deloc atentă la povestirea biblică pe care tatăl a citit-o despre oaia pierdută, nici la ceea ce a spus bunica despre Domnul Isus care este Păstorul ce și-a dat sângele și a murit ca toți cei care cred în El să fie iertați de păcate.

Doar după ce a trecut ceva timp Aneta a avut ocazia să îl rănească cu adevărat pe Lucian. Cu fiecare zi care trecea, ura față de Lucian creștea tot mai mult, deoarece Dani nu va mai putea să meargă niciodată. Niciun doctor care l-a consultat nu a putut să dea o speranță familiei.

Așa cum era obiceiul în locurile acelea, tatăl a mers să-și ajute vecina la cositul fânului. El nu a refuzat să meargă să o ajute pe mama lui Lucian care era văduvă, cu toate că din cauza fiului ei, Dani era acum handicapat. În fiecare zi Aneta ducea de mâncare tatălui ei . De fiecare dată când trecea pe lângă casa lui Lucian ura ei era tot mai adâncă. Într-o zi, pe când se întorcea acasă, Aneta a observat ceva ce era așezat pe o măsuță pe terasa din fața bucătăriei.

Imaginea 22

Urcând scările care duceau spre terasă, Aneta a putut vedea cel mai frumos cal sculptat din lemn pe care îl vazuse vreodată. Părea a fi în galop, cu coama în vânt și mișcări atât de delicate, încât părea că nu atinge masa. Imediat Aneta și-a dat seama despre ce este vorba.

Era un concurs la școală. Fiecare elev putea să participe cu ceva făcut de el. Când a văzut calul, Aneta și-a dat seama că nimeni nu va aduce ceva mai frumos decât acest cal sculptat de Lucian.

“Deci, crede că va câștiga concursul, nu-i așa? Ei bine....nu o să-l câștige!”

Imaginea 23

Cu o singură lovitură, Aneta a doborât căluțul la pământ. Alergând jos pe trepte a strivit calul cu picioarele. Nimeni nu a văzut-o distrugând calul...și nu va recunoaște niciodată...niciodată. O să-i dea o lecție lui Lucian. Nu îi părea rău ca a distrus calul. Nu! Era bucuroasă! Nu va mai avea timp să sculpteze altul înainte de concurs. Aneta știa foarte bine că răutatea și ura din inima ei era păcat dar își găsea tot felul de scuze gândindu-se că Lucian este mult mai păcătos decât ea.

O fetiță răzvrătită se grăbea spre casă, cu inima plină de răutate, fără nici o dorință să ceară iertare Domnului Isus pentru ceea ce făcuse.

CAPITOLUL 4

Imaginea 24

Ar fi greu de spus care dintre cei doi copii era mai nefericiți când iarna a poposit din nou pe tărâmul Elveției. Aneta, care își ținea secretul ascuns în inimă, sau Lucian. Fapta lui Lucian era cunoscută acum de toată școala și nimeni nu mai dorea să aibă de-a face cu el. Era îndepărtat acum de toți colegii. Faptul că nu a putut câștiga premiul a adus o dezamăgire enormă în inima lui. Credea că prin sculptura lui va putea să dovedească că poate să facă și lucruri frumoase de care alții nu sunt în stare. Era aproape sigur că Aneta i-a distrus calul dar nu putea să o dovedească. Avea momente când în inima lui se bucura de accidentul lui Dani doar pentru că știa că lucrul acesta o făcea pe Aneta nefericită. Știa cât de mult își iubea fratele.

Adeseori Lucian urca pe înălțimile munților și petrecea timp sculptând. El nu avea niciun prieten.

Imaginea 25

Într-o zi, în timp ce stătea pe o bucată de lemn și sculpta, a auzit o voce în spatele său: “Sculptezi foarte bine băiete...și mie îmi place să sculptez. “

Lucian și-a dat imediat seama că era bătrânul despre care se știa că trăiește singur în pădure. Nu și-a dat seama că s-a apropiat așa de mult de casa acestuia. Oamenii spuneau că bătrânul era ciudat și Lucian știa că acesta cobora în sat doar când avea nevoie de provizii.

Speriat, Lucian s-a întors încet spre el.....

P6

Când a văzut privirea blândă și luminoasă a bătrânului toată frica i-a dispărut. Au vorbit ceva vreme despre sculptură, după care bătrânul l-a invitat pe Lucian la el acasă ca să-i arate sculpturile.

Bătrânul trăia singur...și avea o capră, câteva găini și o pisică care își spăla fața la intrarea în casuță. Lucian a observat ce mic și curat era totul.

Imaginea 26

A observat aproape imediat frumoasele sculpturi din încăpere. Erau acolo urși, vaci, capre, căței Saint Bernard și veverițe. Erau omuleți, pitici și copii, cutii cu capac pe care erau sculptate flori de munte. Acestea i-au amintit lui Lucian de florile pe care le-a smuls din mâna lui Dani în ziua teribilului accident.

Observând cum privirea lui Lucian s-a întunecat, bătrânul a spus: “ într-o bună zi și tu vei putea să sculpezi așa ceva...poate pentru un prieten? “

“Nu am niciun prieten, “ a răspuns Lucian trist

“Atunci probabil că te simți foarte singur “, a spus bătrânul punându-și mâna pe umărul lui Lucian. “ Și eu sunt singur. Nici eu nu am prieteni. Ai vrea să-mi povestești ce s-a întâmplat? “

Deoarece Lucian tânjea să spună cuiva...a început să-i povestească acestui străin povestea răutății lui, despre ura față de Aneta și despre ura ei față de el.

“Asta nu e bine, “a spus bătrânul “ ești mult prea tânăr ca să fi singur din cauza păcatelor tale. Și eu sunt singur tot din cauza păcatelor mele, totuși este o diferență: “tu pari a fi foarte nefericit, Eu sunt singur dar nu sunt nefericit. “

Când Lucian s-a uitat la bătrân cu o privire nedumerită acesta a continuat: “ uite care este diferența: Eu l-am rugat pe Dumnezeu să mă ierte și să-mi curățească inima de toate păcatele mele. Domnul Isus locuiește acum în inima mea. El mi-a făcut-o albă ca zăpada care cade pe munții noștri. Tu ți-ai cerut iertare fiule? “ Lucian a scuturat din cap. Îndreptându-se spre sobă, bătrânul s-a așezat pe un scaun. “Fiule “ a spus el “ tu ai avut încredere și mi-ai spus povestea ta. Și eu aș vrea să-ți spun povestea mea dar pot avea încredere în tine că n-o să spui nimănui. Promiți să păstrezi secretul? “

“vrei să ai încredere în mine? “ a exclamat Lucian

“da“

“atunci n-am să spun secretul tău niciodată.“

Imaginea 27

“Am fost un copil răsfățat, “ a început bătrânul...“Cu toate astea, am obținut un loc de muncă foarte bun la o bancă și m-am căsătorit cu o fată minunată. Am avut doi băieți și am fost fericiți pentru câțiva ani. “

Imaginea 28

“Apoi am început să beau și să mă joc jocuri de noroc. Am cheltuit toți banii pe care i-am economisit și am fost dat afară de la servicii pentru că am mers la lucru beat. Săraca mea soția a început și ea să meargă la lucru dar nu câștiga suficient ca să ne descurcăm. Eu vroiam mai mulți bani așa că am jefuit banca la care lucrasem, am fost prins și dus la închisoare. “Bătrânul privea pe fereastră la munții minunați și la cerul care părea îngreunat de zăpadă. Părea că a uitat de Lucian.

“n tot acest timp soția mea a încercat să mă convingă să îmi mărturisesc păcatele ca să fiu curățit prin sângele Domnului Isus“, a continuat el. “El a murit pentru tine, “spunea ea deseori. “Te rog, deschide-ți inima și roagă-l să te ierte. El va veni și va trăi în inima ta. Sângele Lui poate să-ți facă inima MAI ALBĂ DECÂT ZĂPADA. “

Imaginea 29

“Cu toate astea numai după ce soția mea a murit și eu am ieșit din închisoare am căzut în genunchi și i-am cerut Domnului Isus iertare. Stiam că sunt iertat, dar am făcut

mult rău fiilor mei. M-am hotărât să fac în așa fel încât ei să creadă că eu sunt mort și să-și continue viața alături de bunicii lor care îi învățau despre Dumnezeu. Așa că, m-am ascuns în această căsuță în inima muntelui și sunt singur. Pot să câștig suficient din sculptură ca să mă descurc. Patronul de la magazinul din sat îmi cunoaște secretul. El vinde sculpturile și din când în când îmi aduce vești despre băieții mei. “

Imaginea 30

“Unul este om de afaceri iar celălalt este un medic renumit. Este chirurg și a făcut pe mulți oameni handicapați să meargă din nou.” Bătrânul s-a oprit pentru o clipă apoi a continuat: “ Trebuie să îți mai spun ceva...un alt secret....

P7

Fiul meu care este medic chiar acum stă la un hotel în satul nostru. L-am văzut ieri. Este un bărbat bine și este creștin. Sunt foarte mândru de el. Dar nu trebuie să afle că eu sunt tatăl lui. Promite-mi că nu o sa-i spui – dacă nu este necesar. Să știi că am încredere în tine. “

Imaginea 31

Ridicându-se în picioare bătrânul a continuat: “Dacă ai încredere în mine și eu am încredere în tine, de ce nu poți avea încredere în Domnul Isus care a murit pentru tine fiule? “

Lucian s-a ridicat în picioare și s-a îndreptat spre ușă. Bătrânul și-a pus mâinile pe umerii băiatului. Acea atingere plină de dragoste a înmuiat inima împietrită și încăpățanată a băiatului. Cu lacrimi care se scurgeau pe fața lui, a îngenunchiat lângă un scaun și l-a primit pe Domnul Isus care a murit și a înviat pentru el. Acum și el era curățit de toate păcatele pe care le-a făcut. Dumnezeu îl vedea CURAT prin sângele Domnului Isus. Inima lui Lucian era MAI ALBĂ DECÂT ZĂPADA.

CAPTOLUL 5

Imaginea 32

Era din nou iarnă și a căzut prima zăpadă. Dani a mers la culcare. Bucătăria era curată..totul era pus la loc. Bunica era așezată în balansoarul ei încercând să cârpească pantalonii lui Dani. Tata moțăia lângă foc, oboist după o zi de muncă la fermă. Aneta, însă, era neliniștită “Cred că am să merg la culcare “ a spus ea și a părăsit bucătăria. În loc să meargă în dormitor, s-a strecurat pe coridor, și-a pus jacheta groasă și ghetele și a ieșit afară în întunericul nopții.

Imaginea 33

Cerul era senin presărat cu mii de stele și cu o lună plină strălucitoare a cărei lumină se răspândea pretutindeni. Plimbându-se liniștită prin zăpadă, Aneta nu și-a dat

seama cât de departe s-a îndepărtat de casă. Era atât de absorbită de gândurile ei, încât nu a observat o porțiune de drum care avea pe el gheață. Deodată, picioarele i-au alunecat și a căzut sucindu-și glezna. Când a încercat să se ridice, a realizat că nu putea să calce pe piciorul rănit. A încercat să sară într-un picior dar zăpada era prea adâncă și era greu să se deplaseze așa rănită cum era.

Imaginea 34

În cele din urmă, obosită fiind, Aneta s-a așezat în zăpadă și a început să plângă. “Probabil că va trebui să stau aici toată noaptea. Poate o să îngheț de frig până cineva o să mă găsească. “ se văita ea. “Tata n-o să vină să mă caute până dimineață. El și bunica cred că eu sunt în pat. Ce fată rea am fost pentru că i-am mințit. “

Cum stătea acolo tremurând în zăpada moale, Aneta a început să se gândească la lucrurile pe care i le-a spus bunica despre Domnul Isus și cum El dorea să vină în inima ei ca să fie Salvatorul ei.

Pe măsură ce frigul a început să o facă pe Aneta somnoroasă, i se părea că auzea vocea bunicii spunând: “El a murit pe cruce Aneta ca tu să poți fi salvată. Dar tu trebuie să îl rogi să vină în inima ta. El nu va intra acolo cu forța. Noi toți trebuie să venim la El așa cum suntem cu toate păcatele noastre. Când El intră în inima noastră, El ne iartă și ne ajută să îndepărtăm faptele și gândurile noastre păcătoase. Așa putem să trăim cum îi place Lui și devenim mai puternici. Putem crește câte puțin în fiecare zi...putem fi schimbați în bine prin puterea Domnului Isus.

Deodată, Aneta a tresărit. Nu era vocea bunicii ce auzea acum. Era zgomotul pe care schiurii îl fac de obicei când ating zăpada munților.

“Ajutor! Ajutor! “...a început să strige Aneta cu câtă putere mai avea.....

P8

Schiorul a auzit și se îndrepta acum spre ea și spre surpriza Anetei era chiar Lucian. Pentru o clipă s-au uitat unul la altul fără să scoată o vorbă, apoi Aneta a spus: “Te rog Lucian, nu mă lăsa aici să îngheț. Mi-am sucit glezna și nu pot să merg. Mă ajuți?”

Lucian nu a scos o vorbă. El se gândea că probabil Domnul Isus i-a pus în minte idea să meargă să schieze în acea noapte.

Imaginea 35

Dezbrăcându-se de jacheta lui călduroasă, Lucian a învelit-o cu ea pe Aneta. Apoi a spus: “Merg după o sanie. Vin imediat. Încearcă să te miști cât poți de mult. “Lucian a plecat în mare grabă spre casa lui după o sanie. Rămasă singură Aneta și-a ridicat privirea spre luna strălucitoare și dâra de lumină pe care o făcea în zăpadă. “Doamne“ a spus ea cu voce tare“ Cred că Domnul Isus este Fiul lui Dumnezeu și că a murit pentru mine. Eu sunt foarte rea și am mare nevoie de El. Îl rog pe El acum să vină în inima mea și s-o facă la fel de albă ca această zăpadă. Nu prea înțeleg cum poate El să facă asta, dar cred din toată inima mea. “Apoi Aneta și-a plecat capul și a spus: “Amin“ și a adăugat “Doamne nu mă rog acum așa pentru că sunt în situația asta...Tu știi asta. Amin“

Imaginea 36

Când Lucian s-a întors cu pături calde și o sanie, Aneta a spus: “Înainte de a mă duce acasă vreau să-ți spun ceva. Eu am rupt calul ca să nu câștigi premiul. Și vreau să știi că Dumnezeu m-a iertat de toată răutatea mea. Tocmai L-am rugat să mă curățească și, Lucian, Domnul Isus a venit în inima mea în această noapte...El a îndepărtat ura și vreau să știi că te-am iertat pentru ce i-ai făcut lui Dani. Știu că nu ai vrut să-i faci rău. Nu te mai urăsc. Poți să mă ierți? “

Dinții Anetei clănțăneau de frig și Lucian i-a spus că trebuie să se grăbească spre casă...apoi a mai spus următoarele. “nu-ți fă griji Aneta m-am gândit că tu mi-ai rupt calul... și eu am fost plin de ură să știi. “

Imaginea 37

Un tată și o bunică foarte recunoscători l-au așezat pe Lucian lângă foc și l-au servit cu ciocolată caldă și prăjiturele. Totuși, dragostea pe care i-o arătau a încălzit inima lui Lucian. Imediat bunica a început să-i vorbească lui Lucian despre Domnul Isus.

“Bunico, tată, “a spus Aneta cu lacrimi în ochi, “L-am invitat pe Domnul Isus să vină în inima mea în noaptea aceasta. El a venit și a pus acolo dragostea Lui...El va face la fel și pentru tine Lucian, dacă vrei asta. “

“Eu deja l-am invitat“ a spus Lucian, în timp ce lacrimi de bucurie îi umpleau ochii.

Niciodată Lucian nu fusese așa de fericit. Așezat lângă patul lui s-a rugat“ Doamne, îți mulțumesc că m-ai salvat. Te rog, poți găsi Tu o cale ca să-i arat Anetei cât de rău îmi pare că l-am rănit pe Dani? “

Răspunsul la rugăciunea lui Lucian a venit imediat printr-un gând pe care Duhul Sfânt l-a pus în mintea lui. Ce-ar fi să meargă la acest chirurg renumit care era acum în sat? El ajutase mulți oameni care nu puteau să meargă. Dar Lucian și-a amintit că în ziua următoare doctorul va pleca acasă. Dacă dorea să-l ajute pe Dani, Lucian trebuia să meargă la el chiar în noaptea aceea. Afară ninge foarte tare și era posibil ca să nu mai poată să ajungă în sat în dimineața următoare. Încrăzător Lucian a început să se îmbrace din nou. I s-a mai întâmplat să schieze pe vreme și mai rea decât aceasta. A lăsat un bilețel pentru mama lui și a plecat.

Imaginea 38

Dar puterile lui Lucian erau deja slăbite după evenimentele din noaptea respectivă. Zăpada și vântul aspru îi înțepau fața în timp ce încerca să înainteze prin zăpadă. Nimeni nu era pe drum, dar de acum, Lucian avea un Prieten cu care stătea de vorbă în rugăciune în timp ce schia mai departe. “Doamne Tată, “ s-a rugat Lucian“ cred că am multe de învățat. Am crezut că mă pot descurca singur, dar am mare nevoie de ajutorul Tău. Te rog să mă ajuți să ajung la domnul doctor și să-mi dai cuvintele potrivite ca să dorească să îl ajute pe Dani. Te rog să mă faci un copil al Tău mai puternic în fiecare zi și ajută-mă să ajut foarte mulți oameni. Amin“

Când Lucian a ajuns la hotelul unde era cazat doctorul, a mai avut doar atâta putere să șoptească numele acestuia. Apoi s-a prăbușit . Servitoarea care i-a deschis ușa lui

Lucian a alergat după ajutor trezindu-l pe doctor din somn. L-au așezat pe Lucian într-un pat cald, dar băiatul era prea obosit ca să poată vorbi.

După ce s-a odihnit, Lucian a început să-i povestească. Doctorul, era și el creștin, îl asculta cu mare atenție. Impresionat de curajul și bunătatea lui Lucian dar și de trista poveste despre Dani, doctorul a promis că va merge până la casa lui Dani pentru o consultație imediat.

Imaginea 39

Cât de surprinsă a fost Aneta când i-a văzut în pragul ușii pe Lucian și pe acel necunoscut. Când au înțeles de ce a venit doctorul, familia Anetei a fost plină de speranță.

Lunile treceau foarte greu de când Dani era plecat, dar cât de fericită era familia lui când Dani a fost adus înapoi acasă chiar de doctorul care l-a operat.

Micuțul lor Dani putea să meargă din nou!

Lucian fusese invitat să vină și el să îl aștepte pe Dani. Inima lui a fost plină de mulțumire față de Dumnezeu când doctorul le-a spus: "În curând Dani nu numai că va putea merge dar va putea alerga din nou ca și ceilalți copii. " Întorcându-se spre Lucian, doctorul a spus: "Și mai trebuie să-i mulțumiți acestui băiat curajos pentru că și-a riscat viața ca să ajungă la mine."

Imaginea 40

Lucian și-a plecat capul în pământ pentru a-și ascunde lacrimile. El știa că nu merita să fie lăudat ci numai Dumnezeu care a făcut toate aceste lucruri să se întâmple. Totuși, Dumnezeu l-a folosit pe el ca mesager al Lui, iar acum inima lui era plină de dragoste acolo unde altă dată era ură.

Aneta și-a îmbrățișat frățiorul dar i-a spus lui Lucian următoarele cuvinte: "Trebuie să ne vizitezi mai des Lucian și împreună putem învăța cum să trăim pentru Dumnezeu. Îmi doresc să devenim copii ai Lui care să Îl arătăm pe El în fiecare zi prin felul în care trăim. Ce zici Lucian...vrei și tu asta? "

Lucian a încuviințat dând din cap.